

JEAN MONNET

ژان مونه در سال ۱۸۸۸ در شهر کنیاک و در خانواده‌ای از بازرگانان پرنودی زاده شد. او در فاصله سال‌های ۱۹۰۴ تا ۱۹۱۴ به نمایندگی از شرکت جی-جی مونه و شرکا^۱، چندین بار به انگلستان، کانادا و ایالات متحده سفر کرد. در طول جنگ جهانی نخست، در ساخت یک اسکله کشتیرانی و تأمین مواد خام مشارکت کرد، که امکان فائق آمدن بر خطر جنگ زیردریایی‌ها در سال ۱۹۱۷ را فراهم کرد.

وی در سال ۱۹۱۹، به سمت معاون دبیر کل جامعه ملل برگزیده شد. در سال ۱۹۲۳ به شهر کنیاک بازگشت و به نوسازی کارخانه تولید کنیاک پدری‌اش مشغول شد. از سال ۱۹۲۶ تا ۱۹۳۸، مأموریت‌های بسیاری به عنوان مشاور اقتصادی و مالی بر عهده داشت که برجسته‌ترین آنها در چین بود. در سال ۱۹۲۹، با همسرش سیلیویا دو بوندینی^۲ آشنا شد. آنها در ۱۹۳۴ در مسکو ازدواج کردند و حاصل ازدواج‌شان دو فرزند دختر بود.

در سال ۱۹۳۸ مأمور شد تا از آمریکا برای فرانسه هواپیمای جنگی خریداری کند. در ژوئن ۱۹۴۰، مونه در لندن بود و نقشی مهم در طرح بیانیه اتحاد میان امپراتوری بریتانیا و و امپراتوری فرانسه^۳ ایفا کرد. وی همچنین در

¹ J.-G. Monnet & Co

² Silvia de Bondini

³ Declaration of Union between the British Empire and the French Empire

فاصله سال‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۴۳ به اجرای برنامه پیروزی^۴ رئیس جمهور روزولت کمک کرد. در سال ۱۹۴۳، او به همراه ژنرال ژيرو و ژنرال دوگل، از اعضای کمیته فرانسوی آزادیبخش ملی^۵ در الجزایر بود.

ژان مونه در سال ۱۹۴۵ به فرانسه بازگشت و توسط دوگل به سمت سرپرست کمیسیون برنامه ریزی گماشته شد. مأموریت وی در این سمت، هماهنگی برنامه‌های بازسازی و نوسازی فرانسه بود. در سال ۱۹۵۰، وی پیش‌نویس بیانیه نهم مه ۱۹۵۰ رابرت شومان^۶ را تدوین کرد که آغازگر فرایند همگرایی اروپایی شد. در ۱۹۵۱، آلمان، ایتالیا، بلژیک، لوکزامبورگ، و هلند، پیمان پاریس را امضا کردند و جامعه زغال‌سنگ و فولاد اروپا^۷ (ECSC) بنیان گذاشته شد. در اوت ۱۹۵۲، شورای عالی جامعه زغال‌سنگ و فولاد به لوکزامبورگ منتقل شد و ژان مونه نخستین رئیس آن شد. گشایش بازار مشترک زغال‌سنگ و فولاد در ۳۰ آوریل ۱۹۵۳ محقق شد.

در ۱۹۵۴، پارلمان فرانسه طرح جامعه دفاع اروپایی^۸ (EDC) را رد کرد. مونه در واکنش به این تصمیم، در ۱۹۵۵ از شورای عالی استعفا داد و کمیته اقدام برای ایالات متحده/اروپا^۹ را بنیان گذاشت. در سال ۱۹۵۷، پیمان‌های رم به امضا رسیدند.

در سال ۱۹۶۳، مونه از سوی لیندون جانسون، مفتخر به دریافت مدال آزادی ریاست جمهوری شد. او در ۱۹۷۵ از کار دست کشید، و در خانه خود در هوجارای به نگارش کتاب خاطراتش مشغول شد که در سال ۱۹۷۶ به چاپ رسید. وی در همان سال، از سوی شورای اروپا، عنوان شهروند افتخاری اروپا را دریافت کرد.

مونه در مارس ۱۹۷۹، در سن ۹۰ سالگی درگذشت و در سال ۱۹۸۸ خاکسترش به پانتئون در پاریس منتقل شد.

<https://jean-monnet.ch/en/fondation/jean-monnet/>

⁴ Victory Program

⁵ French Committee for National Liberation

⁶ Robert Schuman Declaration of 9 May 1950

⁷ European Coal and Steel Community

⁸ European Defence Community

⁹ Action Committee for the United States of Europe